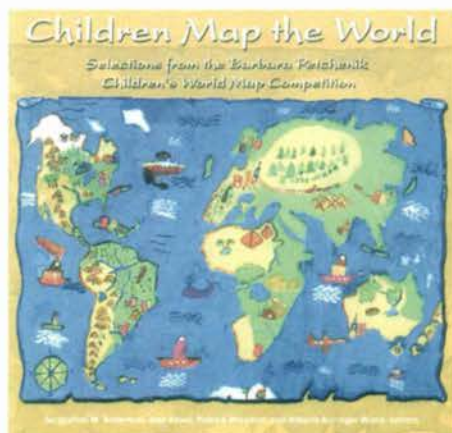

DJEČJA KARTA SVIJETA 2007.

Poziv na natječaj

Nagradu Barbara Petchenik pokrenulo je Međunarodno kartografsko društvo (International Cartographic Association – ICA) 1993. god. kao uspomenu na Barbaru Petchenik, dopredsjednicu toga društva i kartografinju koja je cijeli život radila s kartama i djecom. Cilj natjecanja je promoviranje dječjeg kreativnog prikazivanja svijeta u grafičkom obliku.

Nagrade se dodjeljuju svake druge godine za vrijeme međunarodne kartografske konferencije, po mogućnosti barem jedna za svaki kontinent, s posebnom pažnjom posvećenom dobi djeteta koje je nacrtalo crtež – kartu.

Pravila natjecanja

Zemlje članice ICA-e prikupit će karte na temu *Mnogi narodi – jedan svijet* što su ih nacrtala djeca mlađa od 16 godina. Međunarodni žiri usredotočit će se na tri kriterija: 1) prepoznatljiva poruka, 2) kartografski sadržaj i 3) kvaliteta izvedbe.

Veličina karte ne smije prijeći format A3 (420 mm × 297 mm). Broj i vrsta "sustava projekcije" za stvaranje obalnih linija i drugog osnovnog materijala (npr. međunarodnih granica i mreže meridijana i paralela) nije ograničen. To dakle omogućuje i precrtavanje ili kopiranje postojeće karte svijeta ili upotrebu računalnog programa.

Svaka karta mora sadržavati sljedeće informacije na naljepnici pričvršćenoj na poledini: ime, dob, adresu škole i zemlju svog autora, te njezin naslov na engleskom ili francuskom i hrvatskom jeziku.

Izvršni odbor ICA-e poslat će pobjedničke radove UNICEF-ovu Međunarodnom odboru za umjetnost kao prijedloge za razglednice. Svaki natjecatelj se slaže da njegov rad ICA, UNICEF ili Hrvatsko kartografsko društvo mogu reproducirati bez posebnoga dogovora ili plaćanja određenog iznosa za autorska prava.

Natjecateljske karte arhiviraju se u Knjižnici karata Sveučilišta Carleton u Kanadi i pripremaju se za objavljivanje na Internetu (<http://collections.ic.gc.ca/children/>).

Natjecanje u Hrvatskoj provodi Hrvatsko kartografsko društvo. Radove za natječaj treba poslati najkasnije *do 1. svibnja 2007.* godine na adresu koordinатора za Hrvatsku: dr. sc. Ivka Kljajić, Hrvatsko kartografsko društvo, Kačićeva 26, 10000 Zagreb. Sve potrebne informacije mogu se dobiti na tel. 01 46 39 182, faks: 01 48 28 081 ili e-poštom: itunjic@geof.hr.

Pet najboljih dječjih radova iz Hrvatske na temu *Mnogi narodi – jedan svijet* bit će izložene na Međunarodnoj izložbi dječjih radova u sklopu 23. međunarodne kartografske konferencije u Moskvi u Ruskoj Federaciji, 4.–10. kolovoza 2007.

Hrvatska je do sada s uspjehom sudjelovala na izložbama u Barceloni 1995., Stockholmu 1997., Ottawi 1999., Pekingu 2001., Durbanu 2003. i A Coruñi 2005. Rad *Once is not enough – Recycle* Marinka Cirkvenčića izložen u Barceloni uvršten je poslije u poster UNICEF-a *Children Draw the World*, a *Compass Card* Anite Matković, izložen u Stockholmu, proglašen je jednim od pobjednika. Crtež *World Map* Ranka Vukovića izložen u Pekingu, izabran je za ilustraciju na naslovnici knjige *Elementi kvalitete prostornih podataka*

(urednici izvornika S. C. Guptill i J. L. Morrison, preveli D. Tutić i M. Lapaine) što ju je izdala Državna geodetska uprava u Zagrebu, 2001. *Eco map of the World* Amele Kičić izložena u Pekingu, uvrštena je kao ilustracija u stolni kalendar što ga je za 2004. godinu, a u povodu Međunarodne kartografske konferencije u Durbanu, izdao the Council for Geoscience iz Južne Afrike u suradnji s ICA-om. Šest dječjih radova iz Hrvatske objavljeno je u knjizi *Children Map the World* što su je uredili J. M. Anderson, J. Atwal, P. Wiegand i A. Auringer Wood. Ta je knjiga objavljena 2005. u izdanju ESRI Press, Redlands, California. Natjecateljski rad za izložbu u Durbanu *My Island* Ivane Miličević izabran je za naslovnicu 5. broja časopisa *Kartografija i geoinformacije*.

Natjecateljske karte iz 2005. mogu se vidjeti na <http://www.icaci.org/petchenik2005/>.

Ivka Kljajić

SUSRET GENERACIJE STUDENATA Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu upisanih 1986./87.

Dana 27. listopada 2006. godine u 18 sati na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu u Kačićevoj 26, na prvom katu u predavaonici 120 okupilo se četrdesetak studenata upisanih ak. god. 1986./87. Inicijatorica i glavna organizatorica susreta Jadranka Bajić-Vilus, svima nama poznata kao Jaca, učinila je pravu stvar, okupila nas je sa svrhom da se družimo i saznamo: tko je gdje, što radi, da li se oženio itd.? U našoj generaciji bila su prisutna dva geodetska para: Jadranka Bajić i Igor Vilus, Sanda Zujić i Zvonimir Šulentić. Ima još geodetskih brakova koji ili nisu bili prisutni, ili su različite generacije. Nažalost, naš dragi kolega Davor Leontić prerano je preminuo i nije bio fizički sa nama, ali bio je u našim srcima.

U zgradi fakulteta nas je dočekao i u predavaonici 120 pozdravio dekan prof. dr. Zdravko Kapović. U uvodnim rečenicama rekao je da ne zna kako smo si mi zamislili ovaj naš susret, ali on bi nam nešto rekao o našem fakultetu i studiju u današnje vrijeme. Zanimljivo je bilo saslušati njegove riječi o sadašnjem vodstvu i organizaciji fakulteta te o djelatnicima na fakultetu, ali i o onima koji su otišli u mirovinu.

I na Geodetskom fakultetu je započeo Bolonjski proces, suvremeni studij po sasvim novom programu i drugačije koncepcije od dosadašnjeg i onog kojeg je naša generacija završila. Svima nama bilo je zanimljivo čuti kako studij izgleda danas. Naravno je bilo zanimljivo uvođenje sasvim novih, životno potrebnih kolegija, kao što su: geodetsko poduzetništvo, management i pravo za geodete. Djeca pojedinih kolegica i kolega, u ne tako dalekoj budućnosti, upisat će studij na Geodetskom fakultetu. Izlaganje profesora Kapovića svi smo saslušali sa velikim zanimanjem.

Među nas studente sjela je i naša profesorica, sada već u mirovini, prof. dr. Vlasta Ščurić koje se svi rado sjećamo, njezinih sigurnih pokreta trokuta i poteza kredom po ploči, su-tražnica, priklonica, prodora, sjena, krovova i naravno terena sa slojnicama, za mnoge i mukotrpnog strpljivog farbanja drvenim bojicama, a pojedinci su se snašli tehnikom akvarela, te je teren neplanirano stekao i treću dimenziju.

Prirodno odabran moderator čitao je s popisa studente, a svaki od nas se pohvalio svojom karijerom i obiteljskim dostignućima. Svima nama bilo je zanimljivo saslušati kako smo se snašli u životu. Neki od nas su geodeti koji se bave geodezijom, a poneki su našli sebe u drugim branšama: arhitekturi, graditeljstvu, informatici, bankarstvu, poduzetništvu i drugim djelatnostima, ukratko svi smo uspjeli.

Na poziv dekana rado smo razgledali nove predavaonice suvremeno opremljene, informatičke kabinete s računalima i pripadnom programskom podrškom. Za vrijeme neobveznog razgledavanja obnovljenih, ali i onih neobnovljenih "crtaonica" imali smo priliku usporediti kako je bilo prije 20 godina, a kako je sada. Mnogo toga na fakultetu je bolje i u to je uloženo mnogo novaca. Jaca je konstatala da bi bilo mnogo lakše studirati u ovim novim, boljim uvjetima.